הָעִטּוּשׁ

חָכָם אַבְרָהָם הָיָה עָנִי מָרוּד, חַי מִן הַיָּד אֶל הַפֶּה וּמֵעוֹלָם לֹא הִשִּׂיגָה יָדוֹ לִקְנוֹת דִּבְרֵי מוֹתָרוֹת. הָיְתָה אִשְׁתּוֹ מְצִיקָה לוֹ בִּדְבָרִים: "חַם (קְצוּר לְ־חָכָם בְּפִי בְּנֵי הָעֵדָה הַסְּפָרַדִּית) אַבְרָם, חַם אַבְרָם, חַם אַבְרָם, מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפֵנוּ? מָתַי יָאִיר מַזָּלְךָ וְנִזְכֶּה לִרְאוֹת בְּרָכָה בַּעֲמָלֵנוּ? עַד מָתַי נֹאכַל פַּת חֲרֵבָה? אֲפִלּוּ בּוּלֵימַאס אֵין יָדִי מַשֶּׂגֶת לְהָכִין לְךָ!"

בְּיוֹם מִן הַיָּמִים הִתְמַזֵּל מַזָּלוֹ שֶׁל חַם אַבְרָהָם וְעָלָה בְּיָדוֹ לְהַרְוִיחַ שְׁקָלִים אֲחָדִים יוֹתֵר מִן הָרָגִיל. מֶה עָשָׂה? הָלַךְ לַשּׁוּק וְקָנָה קֶמַח, שֶׁמֶן וּגְבִינָה, הֵבִיא לְאִשְׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ:

"לְכִי וְהָכִינִי בּוּלֵימַאס."

נָטְלָה הָאִשָּׁה אֶת הַקֶּמַח, הוֹסִיפָה שֶׁמֶן וָמֶלַח, שָׁמְרִים וּמַיִם וְהֵכִינָה בָּצֵק. אַךְ בְּשָׁעָה שֶׁהֵחֵלָה לָלוּשׁ אֶת הַבָּצֵק כְּדֵי לָצוּר מִמֶּנּוּ עִגּוּלִים לְמַלְאָם גְּבִינָה, נִתְקְפָה לְפֶתַע בְּבוּלְמוּס עִטּוּשׁ. הִתְעַטְּשָׁה וְהִתְעַטְּשָׁה וְקִלְקְלָה אֶת כָּל הַבָּצֵק, כִּי כַּיָּדוּעַ לַכֹּל – חָלִילָה לָהּ, לְאִשָּׁה, לְהִתְעַטֵּשׁ עַל דָּבָר מַאֲפֶה.

עוֹד הִיא בּוֹכָה וְהִנֵּה הִזְדַּעְזְעוּ קִירוֹת הַבַּיִת, וּפִתְאֹם נִצַּב לְפָנֶיהָ כּוּשִׁי עֲנָק עַב־שְׂפָתַיִם – שְׂפָתוֹ הָאַחַת נוֹגַעַת בַּתִּקְרָה וּשְׂפָתוֹ הַשְּׁנִיָּה נוֹגַעַת בָּרִצְפָּה. תָּפַס הַכּוּשִׁי אֶת הָאִשָּׁה הַמִּסְכֵּנָה, הֵנִיף אוֹתָהּ בָּאֲוִיר וְעָף אִתָּהּ הַרְחֵק הַרְחֵק. וְהָאִשָּׁה – מֵרֹב פַּחַד עָצְמָה אֶת עֵינֶיהָ, וּכְשֶׁחָזְרָה וּפָקְחָה אוֹתָן מָצְאָה אֶת עַצְמָהּ עוֹמֶדֶת בְּבֵית־הַמִּשְׁפָּט מוּל הַשּׁוֹפֵט. פָּנָה אֵלֶיהָ הַשּׁוֹפֵט וְאָמַר לָהּ:

"מַאֲשִׁימִים אוֹתָךְ כִּי קִלְקַלְתְּ בְּעִטּוּשֵׁךְ אֶת הַבָּצֵק שֶׁנּוֹעַד

"כָּכָה," אָמְרָה הָאִשָּׁה, "אֲנַסֶּה גַּם אֲנִי אֶת מַזָּלִי."

מֵהֲרָה לַשּׁוּק, קָנְתָה קֶמַח, הֵכִינָה בָּצֵק וְהֶחֱלָה לָלוּשׁ אוֹתוֹ, וּבִזְמַן שֶׁלָּשָׁה אֶת הַבָּצֵק, הִתְאַמְּצָה בְּכָל כֹּחָהּ לְהִתְעַטֵּשׁ עָלָיו. נִסְתָּה וְנִסְתָּה, עַד אֲשֶׁר הִצְלִיחָה לְהִתְעַטֵּשׁ וּלְקַלְקֵל אֶת הַבָּצֵק. מִיָּד נִזְדַּעְזְעוּ קִירוֹת הַבַּיִת וְהַכּוֹשִׁי הוֹפִיעַ לְפָנֶיהָ – שְׂפָתוֹ הָאַחַת נוֹגַעַת בַּתִּקְרָה וּשְׂפָתוֹ הַשֵּׁנִיָּה נוֹגַעַת בָּרִצְפָּה. הֵנִיף אוֹתָהּ בָּאֲוִיר וְנָשָׂא אוֹתָהּ אֶל בֵּית־הַמִּשְׁפָּט. שָׁאַל אוֹתָהּ הַשּׁוֹפֵט:

"בִּתִּי, הַאִם אַתְּ הִיא שֶׁגָּרַמְתְּ לָעִטּוּשׁ, אוֹ שֶׁמָּא בְּעַל כָּרְחֵךְ וְלַמְרוֹת רְצוֹנֵךְ יָצָא לַאֲוִיר הָעוֹלָם?"

"אֲדוֹנִי הַשּׁוֹפֵט," שִׁקְרָה הָאִשָּׁה, "בְּעַל כָּרְחִי וְשֶׁלֹּא בְּטוֹבָתִי הִתְעַטַּשְׁתִּי!"

"הָבִיאוּ אֶת הָעִטּוּשׁ!" פָּקַד הַשּׁוֹפֵט.

נִכְנַס הָעִטּוּשׁ וְהִנֵּה הוּא רָזֶה כְּמוֹ מַקֵּל, לְחָיָיו חוֹרוֹת וּנְפוּלוֹת, גּוּפוֹ עָטוּי סְמַרְטוּטִים, לְרֹאשׁוֹ תַּחְבֹּשֶׁת, עֵינוֹ הָאַחַת סְתוּמָה וְהוּא צוֹלֵעַ עַל מַקֵּלוֹ.

"הַאִם מִרְצוֹנֵךְ הַטּוֹב יָצָאתְ לַאֲוִיר הָעוֹלָם?" שָׁאַל אוֹתוֹ הַשּׁוֹפֵט, "אוֹ בְּעַל כָּרְחֵךְ?"

"כְּבוֹד הַשּׁוֹפֵט, וְכִי אֵינְךָ רוֹאֶה אֶת מַצָּבִי? כְּלוּם אֲנִי בִּקַּשְׁתִּי לָצֵאת? בְּכֹחַ דְּחָפוּנִי וְהוֹצִיאוּנִי הַחוּצָה!"

"כָּכָה? בְּסֵדֶר גָּמוּר!" פָּנָה הַשּׁוֹפֵט אֶל הַכּוֹשִׁי וְאָמַר לוֹ: "קַח אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת לְבֵיתָהּ וְתֵן לָהּ כִּגְמוּלָהּ!"

נָטַל אוֹתָהּ הַכּוֹשִׁי וְהֶחֱזִירָהּ לְבֵיתָהּ וְגַם לָהּ נָתַן שַׁקִּית מְלֵאָה. אַךְ כַּאֲשֶׁר פָּתְחָה הָאִשָּׁה אֶת הַשַּׁקִּית, הִזְדַּחֲלוּ וְיָצְאוּ מִתּוֹכָהּ נְחָשִׁים וּשְׂרָצִים אֲשֶׁר נָשְׁכוּ אֶת הָאִשָּׁה וַעֲקָצוּהָ וְהִשְׁחִיתוּ אֶת פָּנֶיהָ. מֵאוֹתוֹ יוֹם וְאֵילָךְ נֶאֱלְצָה הָאִשָּׁה לְחָיוֹת סְגוּרָה בְּבֵיתָהּ, כְּשֶׁהִיא מְכֻסָּה צָעִיף לְהַסְתִּיר אֶת כְּעוּרָהּ. כָּךְ נָאֶה וְכָךְ יָאֶה לָהּ לַמִּרְשַׁעַת.

וְאַתֶּם הַשּׁוֹמְעִים – יִרְחַק מִכֶּם גּוֹרָלָהּ
וְיִשְׁמָרְכֶם הָאֵל מִכָּל פֶּגַע וּמַחֲלָה!